Біблійныя гіганты

Пяцікніжжа

У тыя дні на зямлі былі волаты; і пасля таго, як сыны Божыя пачалі прыходзіць да дачок чалавечых, і яны пачалі нараджаць ім дзяцей, яны сталі магутнымі людзьмі, якія былі спрадвеку, людзьмі славутымі. Быццё 6:4

І там мы ўбачылі волатаў, сыноў Энакавых, якія паходзяць ад волатаў; і мы былі ў сваіх вачах як саранча, і такімі ж мы былі і ў іх вачах. Лічбы 13:33

Эмімы жылі там у мінулым, народ вялікі, шматлікі і высокі, як Энакімы; якіх таксама лічылі волатамі, як Энакімы; але Маавіцяне называюць іх Эмімамі. Другі закон 2:10-11

Другі закон 2:19-21
І калі ты падыдзеш да сыноў Амонавых, не ўціскай іх і не ўмешвайся ў іх справы, бо Я не дам табе валодання з зямлі сыноў Амонавых, бо Я аддаў яе ў валоданне сынам Лотавым. (Яна таксама лічылася зямлёй волатаў: волаты жылі ў ёй у даўнія часы; і Аманіцяне называюць іх Замзумімамі; народ вялікі, шматлікі і высокі, як Энакімы; але Гасподзь вынішчыў іх перад імі; і яны перасследвалі іх, і пасяліліся замест іх.)

Бо толькі Ог, цар Васанскі, застаўся з рэшткаў волатаў; вось, ложак ягоны быў жалезны; ці ж не ў Раве сыноў Амонавых? Дзевяць локцяў даўжыні яго, і чатыры локці шырыні яго, па локцях чалавечых. І гэтую зямлю, якой мы валодалі ў той час, ад Араэра, што каля ракі Арнон, і паловы гары Галаадскай і гарадоў яе, я даў Рувімавым і Гадавым. А астатнюю частку Галаада і ўвесь Васан, царства Ога, я даў палове племя Манасіінага, усю вобласць Аргоўскую з усім Васанам, які называўся зямлёй волатаў. Другі закон 3:11-13

Гісторыя

І бераг Ога, цара Васанскага, які быў з астатніх рэліфамаў, што жылі ў Аштароце і ў Эдрэі, Ісус Навін 12:4

Усё царства Ога ў Васане, які валадарыў у Аштароце і ў Эдрэі, які застаўся з рэшткаў рэфаімаў, бо іх Майсей пабіў і выгнаў. Ісус Навін 13:12

І мяжа падымаецца далінай сыноў Гіномавых да паўднёвага боку Евусея, гэта значыць Ерусалім; і мяжа падымаецца да вяршыні гары, якая ляжыць перад далінай Гіном на захад, якая знаходзіцца ў канцы даліны Рэфаімаў на поўнач. Ісус Навін 15:8

І адказаў ім Ісус Навін: калі ты народ вялікі, дык ідзі ў лясы і высякай сабе там, у зямлі Пэрэзеяў і Рэфаімаў, калі гара Яфрэмава будзе зацеснай для цябе. Ісус Навін 17:15

І мяжа сыходзіла да канца гары, якая ляжыць перад далінай сыноў Гіномавых, і якая знаходзіцца ў даліне Рэфаімаў на поўначы, і сыходзіла да даліны Гіномавай, на поўдзень ад Евусея, і сыходзіла да Эн-Рагела, Ісус Навін 18:16

1-я кніга Царстваў 17
1 Філістымляне сабралі свае войскі на бітву і сабраліся ў Сохаце, што належыць Юдэі, і размясціліся табарам паміж Сохатам і Азэкай у Эфес-Даміме.
2 І сабраліся Саўл і людзі Ізраільскія, і размясціліся табарам каля даліны Эла, і падрыхтаваліся да бітвы супраць Філістымлян.
3 Філістымляне стаялі на гары з аднаго боку, а Ізраільцяне стаялі на гары з другога боку, а паміж імі была даліна.
4 І выйшаў з лагера Філістымлян воін, якога звалі Галіяф з Гата, ростам шэсць локцяў і пядзь.
5 На галаве ў яго быў медны шлем, і ён быў узброены кольчугай; а вага кольчугі была пяць тысяч сікляў медзі.
6 На нагах у яго былі медныя панцыры, а паміж плячыма — медны шчыт.
7 А дзяржак дзіды ягонай быў як навой у ткача, а сам наканечнік дзіды ягонай важыў шэсцьсот сікляў жалеза; і перад ім ішоў шчытаносец.
8 І ён стаў і закрычаў войску Ізраільскаму, і сказаў ім: «Чаму вы выйшлі выстраіцца да бітвы? Хіба я не Філістымлянін, а вы — слугі Саўла? Выберыце сабе чалавека, і няхай ён прыйдзе да мяне».
9 Калі ён зможа змагацца са мною і забіць мяне, дык мы будзем вашымі рабамі; а калі я адолею яго і заб'ю яго, дык вы будзеце нашымі рабамі і будзеце служыць нам.
10 І сказаў філістымлянін: «Я сёння кідаю выклік войску Ізраіля; дайце мне чалавека, каб мы біліся разам».
11 Калі Саўл і ўвесь Ізраіль пачулі гэтыя словы філістымляніна, яны вельмі спалохаліся і напалохалі сябе.
12 Давід быў сынам Эфрацяніна з Віфлеема Юдэйскага, якога звалі Есэй; і ў яго было восем сыноў. І гэты чалавек хадзіў сярод людзей як стары ў дні Саўла.
13 І пайшлі тры старэйшыя сыны Есэя і пайшлі за Саўлам на бітву; і імёны трох сыноў ягоных, якія пайшлі на бітву: першынец Эліяў, другі пасля яго Амінадаў, а трэці Шама.
14 Давід быў малодшы, а трое старэйшых пайшлі за Саўлам.
15 А Давід пайшоў і вярнуўся ад Саўла, каб пасьвіць авечак бацькі свайго ў Віфлееме.
16 І Філістымлянін падыходзіў раніцай і ўвечары і стаяў сорак дзён.
17 І сказаў Есэй Давіду, сыну свайму: вазьмі для братоў сваіх эфу сушанага зерня і дзесяць гэтых хлябоў і нясі ў табар да братоў сваіх;
18 А гэтыя дзесяць сыроў аднясі тысячніку і даведайся, як жывуць твае браты, і вазьмі з іх заклад.
19 Саўл жа, яны і ўсе Ізраільцяне былі ў даліне Эла і змагаліся з Філістымлянамі.
20 І ўстаў Давід рана раніцай, пакінуў авечак вартаўніку, узяў іх і пайшоў, як загадаў яму Есэй, і прыйшоў да рова, калі войска выйшла на бітву і падняло крык да бітвы.
21 Бо Ізраіль і Філістымляне выстраіліся ў бой, войска супраць войска.
22 І Давід пакінуў каляску ў руках вартаўніка калясніцы, пабег у войска і, прыйшоўшы, прывітаў сваіх братоў.
23 І калі ён гаварыў з імі, вось, выйшаў з філістымскіх войскаў воін, філістымлянін з Гета, якога звалі Галіяф, і казаў тыя ж словы; і Давід пачуў іх.
24 І ўсе Ізраільцяне, убачыўшы гэтага чалавека, пабеглі ад яго і вельмі спалохаліся.
25 І сказалі Ізраільцяне: ці бачылі вы гэтага чалавека, які выйшаў? ён выйшаў, каб ганіць Ізраіля; і хто заб'е яго, таго цар узбагаціць вялікім багаццем і аддасць яму сваю дачку, і дом бацькі ягонага зробіць свабодным у Ізраілі.
26 І сказаў Давід людзям, якія стаялі каля яго, кажучы: што зробяць таму, хто заб'е гэтага Філістымляніна і здыме ганьбу з Ізраіля? Бо хто гэты неабрэзаны Філістымлянін, каб ён ганіў войскі Бога жывога?
27 І адказаў яму народ такімі словамі, кажучы: «Вось што зробяць з чалавекам, які заб'е яго».

28 І пачуў Эліяў, старэйшы брат ягоны, што ён гаварыў з людзьмі гэтымі; і разгневаўся Эліяў на Давіда, і сказаў ён: «Чаму ты прыйшоў сюды? і на каго ты пакінуў тыя некалькі авечак у пустыні? Я ведаю тваю пыху і разбэшчанасць твайго сэрца; бо ты прыйшоў, каб паглядзець на бітву».
29 І сказаў Давід: што ж я зрабіў? хіба няма прычыны?
30 І ён адвярнуўся ад яго да іншага і казаў тое ж самае; і адказаў яму народ па-ранейшаму.
31 Калі пачулі словы, якія казаў Давід, яны пераказалі іх Саўлу, і ён паклікаў яго.
32 І сказаў Давід Саўлу: Няхай ніхто не падае духам з-за яго; твой раб пойдзе і будзе змагацца з гэтым Філістымлянінам.
33 І сказаў Саўл Давіду: «Ты не можаш ісці супроць гэтага Філістымляніна, каб змагацца з ім, бо ты яшчэ малады, а ён ваяр з маладосці сваёй».
34 І сказаў Давід Саўлу: «Слуга твой пасьвіў авечак бацькі свайго; і прыходзіў леў і мядзведзь і забіраў ягня са статку».
35 І я выйшаў за ім, і біў яго, і вырваў гэта з яго пашчы; і калі ён паўстаў на мяне, я схапіў яго за бараду, біў яго і забіў яго.
36 І льва, і мядзведзя забіў раб твой; і гэты неабрэзаны філістымлянін будзе як адзін з іх, бо ён ганіў войскі жывога Бога.
37 І сказаў Давід: Гасподзь, Які выратаваў мяне з лапы льва і з лапы мядзведзя, Ён выратуе мяне і з рукі гэтага філістымляніна. І сказаў Саўл Давіду: Ідзі, і Гасподзь будзе з табою.
38 І ўзброіў Саўл Давіда сваімі даспехамі, і надзеў на галаву яму медны шлем, і апрануў яго ў латы.
39 І Давід падперазаўся мечам да даспехаў сваіх і паспрабаваў ісці, бо не выпрабаваў сябе. І сказаў Давід Саўлу: «Я не магу ісці ў гэтым, бо я не выпрабаваў». І Давід зняў гэта з сябе.
40 І ўзяў ён кій свой у руку сваю, і выбраў сабе пяць гладкіх камянёў з ручая, і паклаў іх у пастуховую торбу, якая была ў яго, у торбе; і прашча была ў руцэ ў яго; і пайшоў ён да Філістымляніна.
41 І пайшоў Філістымлянін і наблізіўся да Давіда, а чалавек, які насіў шчыт, ішоў перад ім.
42 І калі Філістымлянін азірнуўся і ўбачыў Давіда, ён пагардзіў ім, бо той быў яшчэ малады, румяны і прыгожы з твару.
43 І сказаў філістымлянін Давіду: «Хіба я сабака, што ты ідзеш на мяне з палкамі?» І пракляў філістымлянін Давіда сваімі багамі.
44 І сказаў філістымлянін Давіду: «Хадзі да мяне, і я аддам цела тваё птушкам нябесным і звярам палявым».
45 Тады Давід сказаў філістымляніну: «Ты ідзеш на мяне з мячом і дзідай і шчытом, а я іду на цябе ў імя Госпада Саваофа, Бога войска Ізраілевага, Якога ты пагардзіў».
46. Сёньня аддасьць цябе Гасподзь у рукі мае, і я паб'ю цябе і адсяку галаву тваю з цябе, і аддам сёньня трупы войска Філістымскага птушкам нябесным і зьвярам зямным, каб уся зямля даведалася, што ёсць Бог у Ізраілі.
47 І ўвесь гэты сход даведаецца, што Гасподзь ратуе не мячом і дзідай, бо гэта бітва Гасподняя, і Ён аддасць вас у рукі нашыя.
48 І калі Філістымлянін устаў і пайшоў бліжэй, каб сустрэць Давіда, Давід паспяшаўся і пабег да войска, каб сустрэць Філістымляніна.
49 І Давід засунуў руку ў торбу сваю, дастаў адтуль камень, кінуў яго з прашчы і ўдарыў Філістымляніна ў лоб, так што камень упіўся яму ў лоб, і ён упаў тварам на зямлю.
50 І Давід адолеў Філістымляніна прашчай і каменем, і пабіў Філістымляніна і забіў яго; але ў руцэ Давіда не было меча.
51 Тады Давід пабег і наступіў на Філістымляніна, і схапіў яго меч, і выцягнуў яго з похваў, і забіў яго, і адсек яму ім галаву. І калі Філістымляне ўбачылі, што іхні воін мёртвы, яны ўцяклі.
52 І ўсталі людзі Ізраільскія і Юдэйскія, і з крыкам пачалі пераследваць Філістымлян да самай даліны і да брамаў Акрона. І параненыя Філістымляне падалі па дарозе да Шаараіма, да Гата і да Акрона.
53 І вярнуліся сыны Ізраілевыя з пагоні за Філістымлянамі і разрабавалі іхнія намёты.
54 І ўзяў Давід галаву Філістымляніна і прынёс яе ў Ерусалім, а зброю яго паклаў у сваім намёце.
55 І калі Саўл убачыў Давіда, які выходзіў супроць Філістымляніна, ён сказаў Авэніру, правадыру войска: «Авэнір, чый сын гэты юнак?» Авэнір сказаў: «Як жыве душа твая, цару, я не ведаю».
56 І сказаў цар: «Спытайся, чый сын гэты юнак?»
57 І калі Давід вярнуўся пасля паразы над Філістымлянінам, Авэнір узяў яго і прывёў да Саўла, трымаючы ў руцэ галаву Філістымляніна.
58 І сказаў яму Саўл: «Чый ты сын, юнак?» І адказаў Давід: «Я сын раба твайго Ясэя Віфлеемляніна».

І Ішвібенаў, адзін з сыноў Рэфіта, чыё дзіда важыла трыста сікляў медзі, аперазаны ён быў новым мячом, падумаў забіць Давіда. Але Авэса, сын Саруі, дапамог яму і пабіў філістымляніна, і забіў яго. Тады людзі Давідавыя прысягнулі яму, кажучы: «Ты больш не пойдзеш з намі на бітву, каб не патушыць святло Ізраіля». І сталася пасля гэтага, што зноў была бітва з філістымлянамі ў Гобе; тады Сібехай Хушацянін забіў Сафа, які быў з сыноў Рэфіта. І была зноў бітва ў Гобе з філістымлянамі, дзе Элханан, сын Яарэ-Рэгіма, Віфлеемлянін, забіў брата Галіяфа Гэцяніна, у якога дзяржак дзіды быў як навой ткацкага. І была яшчэ бітва ў Гэце. Там быў чалавек вялікага росту, у якога на кожнай руцэ было па шэсць пальцаў і на кожнай назе па шэсць пальцаў, усяго дваццаць чатыры; і ён таксама быў народжаны ад Рэфіта. І калі ён пагарджаў Ізраілем, Ёнатан, сын Шымы, брата Давідавага, забіў яго. Гэтыя чацвёра нарадзіліся ад Рэфіта ў Гэце і загінулі ад рукі Давіда і ад рукі ягоных слуг. 2 Царстваў 21:16-22

І сталася пасля гэтага, што ў Гезэры пачалася вайна з філістымлянамі; тады Сібехай Хушацянін забіў Сіфая, які быў з нашчадкаў Рэфаіта, і яны былі пакораны. І зноў была вайна з філістымлянамі, і Элханан, сын Яіра, забіў Лахмі, брата Галіяфа Гэцяніна, у якога тронак дзіды быў як навой ткацкага. І зноў была вайна ў Гэце, дзе быў чалавек вялікага росту, у якога было дваццаць чатыры пальцы, па шэсць на кожнай руцэ і па шэсць на кожнай назе; і ён таксама быў сын Рэфаіта. Але калі ён пагарджаў Ізраілем, Ёнатан, сын Шымы, брата Давідавага, забіў яго. Яны нарадзіліся ў Рэфаіта ў Гэце; і загінулі яны ад рукі Давіда і ад рукі яго слуг. 1 Хронік 20:4-8

Ён ламае мяне, разбівае мяне праломам за праломам, бяжыць на мяне, як волат. Ёў 16:14

Апокрыфы

Бо не ад юнакоў упаў магутны, і не сыны тытанаў не пабілі яго, і не напалі на яго вялікія волаты, але Юдзіф, дачка Мерары, аслабіла яго прыгажосцю свайго твару. Юдзіф 16:7

Бо і ў даўнія часы, калі гінулі ганарлівыя волаты, надзея свету, якім кіравала Твая рука, вырвалася ў слабым сасуде і пакінула ўсім пакаленням насенне. Мудрасць Саламона 14:6

Ён не супакоіўся са старымі волатамі, якія адпалі ў сіле сваёй неразумнасці. Эклезіяст 16:7

Як тлушч, які адбіраюць з мірнай ахвяры, так і Давід быў выбраны з сыноў Ізраілевых. Ён гуляў з львамі, як з казьлянятамі, і з мядзведзямі, як з ягнятамі. Ці не забіў ён волата, калі быў яшчэ малады? І ці не зняў ён ганьбы з народа, калі падняў руку з каменем у прашчы і знішчыў пыхлівасць Галіяфа? Бо ён заклікаў Усявышняга Госпада; і Ён даў яму сілу ў правую руку ягоную, каб забіць гэтага магутнага воіна і ўстанавіць рог свайго народа. Эклезіяст 47:2-5

Былі волаты, вядомыя ад пачатку, якія былі такога вялікага росту і такія ўмелыя ў вайне. Іх Гасподзь не выбраў і не даў ім шляху веды. Але яны былі знішчаны, бо не мелі мудрасці, і загінулі з-за ўласнай неразумнасці. Барух 3:26-28

Тады замест яго паўстаў сын ягоны Юда, якога звалі Макавей. І ўсе браты ягоныя дапамаглі яму, і ўсе, хто быў з бацькам ягоным, і яны з радасцю змагаліся ў бітве супраць Ізраіля. Такім чынам, ён здабыў вялікую гонар свайму народу, і апрануў нагруднік, як волат, і аперазаўся сваёй ваеннай збруяй, і ён вёў бітвы, абараняючы войска сваім мячом. У сваіх учынках ён быў падобны да льва і як львіняня, што рыкае на сваю здабычу. Бо ён праследваў бязбожнікаў і шукаў іх, і спаліў тых, хто мучыў яго народ. Таму бязбожнікі сціскаліся ад страху перад ім, і ўсе, хто чыніў беззаконне, былі ў трывозе, бо выратаванне паспяховым было ў яго руцэ. Ён засмуціў многіх цароў і ўзрадаваў Якава сваімі ўчынкамі, і памяць пра яго дабраславёная навекі. Ён праходзіў па гарадах Юдэі, знішчаючы ў іх бязбожнікаў і адварочваючы гнеў ад Ізраіля. Так што ён быў вядомы да краю зямлі, і ён прымаў да сябе тых, хто быў блізкі да гібелі. 1 Макавеяў 3:1-9

Энох

І ўсе астатнія разам з імі ўзялі сабе жонак, і кожны выбраў сабе адну, і пачалі яны хадзіць да іх і апаганьвацца імі, і яны навучылі іх чарам і загаворам, і абрэзцы каранёў, і знаёмілі іх з раслінамі. І яны зацяжарылі, і нарадзілі вялікіх волатаў, рост якіх быў тры тысячы локцяў (Эль — гэта паўночна-заходняя еўрапейская адзінка вымярэння, першапачаткова разумелася як локаць, агульная даўжыня перадплечча і выцягнутай далоні. Іншыя вымярэнні локця роўныя 27-45 цалям): якія знішчылі ўсе набыткі людзей. І калі людзі больш не маглі іх утрымліваць, волаты павярнуліся супраць іх і пажыралі чалавецтва. І яны пачалі грашыць супраць птушак, і звяроў, і паўзуноў, і рыб, і пажыраць плоць адзін аднаго, і піць кроў. Тады зямля абвінаваціла беззаконных. Энох 7:1-6

І жанчыны нарадзілі волатаў, і ўся зямля напоўнілася крывёю і няпраўдай. Энох 9:9

І Ён адказаў і сказаў мне, і я пачуў Яго голас: Не бойся, Энох, праведнік і кніжнік праведнасці: падыдзі сюды і пачуй голас Мой. І ідзі, скажы Вартаўнікам нябесным, якія паслалі цябе заступацца за іх: Ты павінен заступацца за людзей, а не людзі за цябе. Чаму вы пакінулі высокае, святое і вечнае неба і спалі з жанчынамі, і апаганілі сябе з дочкамі чалавечымі, і ўзялі сабе жонак, і рабілі, як дзеці зямлі, і спарадзілі волатаў, як сваіх сыноў? І хоць вы былі святымі, духоўнымі, якія жылі вечным жыццём, вы апаганілі сябе крывёю жанчын і спарадзілі дзяцей крывёю плоці, і, як дзеці чалавечыя, пажадалі плоці і крыві, як гэта робяць тыя, хто памірае і гіне. Таму Я даў ім таксама жонак, каб яны маглі апладніць іх і нарадзіць ад іх дзяцей, каб ім нічога не бракавала на зямлі. Але вы раней былі духоўнымі, якія жылі вечным жыццём, і несмяротнымі для ўсіх пакаленняў свету. І таму Я не прызначыў вам жонак, бо духі нябесныя — на нябёсах іх жытло. А цяпер волаты, якія паходзяць з духаў і плоці, будуць называцца злымі духамі на зямлі, і на зямлі будзе іх жытло. Злыя духі выйшлі з іх целаў, бо яны народжаныя ад людзей, і ад святых Вартаўнікоў — іх пачатак і першапачатковае паходжанне; яны будуць злымі духамі на зямлі, і злымі духамі будуць называцца. Што да духаў нябесных, то на нябёсах будзе іх жытло, а духі зямлі, якія нарадзіліся на зямлі, на зямлі будуць іх жытло. І духі волатаў прыгнятаюць, знішчаюць, нападаюць, вядуць бітвы і разбураюць зямлю і прычыняюць непрыемнасці: яны не едуць, але ўсё ж адчуваюць голад і смагу і прычыняюць злачынствы. І гэтыя духі паўстануць супраць дзяцей чалавечых і супраць жанчын, бо яны паходзяць ад іх. Энох 15:1-11

З дзён забойства, знішчэння і смерці волатаў, з душ плоці якіх духі, выйшаўшы, будуць знішчаць без суда. Так будуць яны знішчаць да дня заканчэння, вялікага суда, у якім век скончыцца, над Вартаўнікамі і бязбожнікамі, так, будзе цалкам завершаны. Энох 16:1

І я, Энох, адказаў і сказаў яму: Гасподзь зробіць нешта новае на зямлі, і гэта я ўжо бачыў у бачанні, і абвяшчаю табе, што ў родзе майго бацькі Ярэда некаторыя з анёлаў нябесных парушылі слова Госпада. І вось, яны чыняць грэх і парушаюць закон, і злучаліся з жанчынамі і чынілі грэх з імі, і жаніліся на некаторых з іх, і нараджалі ад іх дзяцей. І яны нарадзяць на зямлі волатаў не паводле духу, а паводле плоці, і будзе вялікае пакаранне на зямлі, і зямля будзе ачышчана ад усялякай нечысціні. Так, прыйдзе вялікае разбурэнне на ўсю зямлю, і будзе патоп і вялікае разбурэнне на адзін год. Энох 106:13-16

Юбілеі

І сталася, калі сыны чалавечыя пачалі множыцца на зямлі і нараджаліся ў іх дочкі, што анёлы Божыя ўбачылі іх у пэўны год гэтага юбілею, што яны былі прыгожыя на выгляд; і яны бралі сабе жонак з усіх, каго выбіралі, і нараджалі ім сыноў, і яны былі волаты. Юбілеі 5:1

Бо з-за гэтых трох рэчаў прыйшоў патоп на зямлю, а менавіта з-за распусты, у якой Вартаўнікі, насуперак закону сваіх пастаноў, блудадзействавалі з дочкамі чалавечымі і бралі сабе жонак з усіх, якіх выбіралі; і яны зрабілі пачатак нячыстасці. І яны спарадзілі сыноў Нафідымаў, і ўсе яны былі непадобныя адзін на аднаго, і яны пажыралі адзін аднаго. І Волаты забілі Нафідаў, і Нафіды забілі

Эльё, і Эльё людзей, і адзін чалавек аднаго. І кожны прадаў сябе, каб чыніць беззаконне і праліваць шмат крыві, і зямля напоўнілася беззаконнем. Юбілеі 7:21-23

І ён расказаў ім пра суд над волатамі і суд над садаміцянамі, як яны былі асуджаныя за сваю бязбожнасць і памерлі за сваю распусту, нячыстасць і ўзаемную распусту праз распусту. Юбілеі 20:5

Але раней зямлю Гілеадскую называлі зямлёй Рэфаімаў, бо гэта была зямля Рэфаімаў, і там нарадзіліся Рэфаімы, волаты, рост якіх быў дзесяць, дзевяць, восем і нават сем локцяў. Юбілеі 29:9

Забытыя кнігі Эдэма

І ўзнеслі мяне людзі на пятае неба і паставілі мяне, і там я ўбачыў мноства і незлічоных воінаў, якія называліся Рыгорамі, з выгляду чалавечага, і памер іх быў большы за вялікіх волатаў, і твары іх былі зморшчаныя, і маўчанне іх вуснаў вечнае, і не было ніякай службы на пятым небе, і я сказаў людзям, якія былі са мной: Чаму яны вельмі зморшчаныя, і твары іх меланхалічныя, і вусны іх маўклівыя, і чаму няма службы на гэтым небе? І яны сказалі мне: Гэта Рыгоры, якія са сваім князем Сатанаілам адкінулі Госпада святла, і пасля іх тыя, хто ўтрымліваецца ў вялікай цемры на другім небе, і трое з іх сышлі на зямлю з трона Госпада, на месца Эрмон, і парушылі свае абяцанні на схіле гары Эрмон, і ўбачылі дачок чалавечых, якія яны добрыя, і ўзялі сабе жонак, і апаганілі зямлю сваімі ўчынкамі, якія ва ўсе часы свайго веку чынілі беззаконне і змешванне, і нараджаюцца волаты і дзівосныя вялікія людзі і вялікая варожасць. І таму Бог судзіў іх вялікім судом, і яны плачуць па сваіх братах, і яны будуць пакараныя ў вялікі дзень Госпада. Таямніцы Эноха 18:1-4

Дык вось, дзеці мае, уцякайце распусты, і загадвайце жонкам і дочкам, каб яны не ўпрыгожвалі галовы і твары свае, каб падмануць розумы, бо кожная жанчына, якая карыстаецца гэтымі хітрасцямі, будзе захавана для вечнага пакарання. Бо так яны спакушалі Вартаўнікаў, якія былі да патопу; бо, калі тыя пастаянна глядзелі на іх, яны пажадалі іх, і яны задумалі ўчынак у сваім розуме; бо яны ператварыліся ў вобраз людзей і з'яўляліся ім, калі тыя былі са сваімі мужамі. І жанчыны, пажадаўшы ў сваім розуме іх вобразаў, нарадзілі волатаў, бо Вартаўнікі з'яўляліся ім як быццам дасягалі нават неба. Дык вось, сцеражыцеся распусты; і калі вы хочаце быць чыстымі розумам, ахоўвайце свае пачуцці ад кожнай жанчыны. Запавет Рувіма 2:17-20

Я знайшоў цара Ахора, чалавека вялікага росту, які кідаў дзіды спераду і ззаду, сядзячы на кані. Я ўзяў камень вагой шэсцьдзесят фунтаў, кінуў яго і ўдарыў каня ягонага, і забіў яго. А бацька мой Якаў забіў Бээлесафа, цара ўсіх цароў, волата сілай, дванаццаць локцяў вышынёй. Запавет Іуды 1:18,22